

Δομές Δεδομένων (Εργασία 1)

Θέμα Α:

Αρχικά δημιουργήσαμε μια ξεχωριστή κλάση Node , που βοηθά στην κατασκευή κόμβων για την υλοποίηση διπλά συνδεδεμένης λίστας. Έπειτα χρησιμοποιώντας τις αφηρημένες μεθόδους της StringDouble EndedQueue φτιάξαμε τις ζητούμενες λειτουργίες.

Αναλυτικότερα, οι μέθοδοι εισαγωγής/εξαγωγής δημιουργούν έναν νέο κόμβο με χρήση generics και μεταβάλλουν τους δείκτες header-tail χωρίς περαιτέρω επεξεργασία στην υπόλοιπη λίστα. Έτσι επιτυγχάνουν την χρονική πολυπλοκότητα $O(1)$.

Η size() λειτουργεί ως εξής:

Κάθε φορά που πραγματοποιείται μια λειτουργία εισαγωγής/εξαγωγής μεταβάλλεται ένας μετρητής. Με την κλήση της συνάρτησης αυτής απλά επιστρέφεται ο μετρητής επιτυγχάνοντας χρονική πολυπλοκότητα $O(1)$.

Θέμα Β:

Αρχικά δημιουργήσαμε δύο μεθόδους που βοηθούν στον έλεγχο εγκυρότητας της εισόδου του χρήστη. Αυτές είναι οι εξής:

1. Η `isNumeric` που δέχεται έναν χαρακτήρα και επιστρέφει `true` ή `false` ανάλογα αν είναι ο χαρακτήρας αριθμός ή όχι.
2. Η `isAcceptable` που δέχεται μία ακολουθία `string` (στη συγκεκριμένη περίπτωση μία postfix παράσταση) και επιστρέφει `true` αν αυτή είναι αποδεκτή.

Ο αλγόριθμος λειτουργεί ως εξής:

Στην αρχή καλείται η μέθοδος `isAcceptable` ώστε να ελεγχθεί η εγκυρότητα της εισόδου του χρήστη. Στη συνέχεια δημιουργούμε μια λίστα και έπειτα χρησιμοποιούμε ένα `for loop` το οποίο σαρώνει κάθε στοιχείο της ακολουθίας και για κάθε ένα καλεί την μέθοδο `isNumeric`. Αν η μέθοδος επιστρέψει `true` τότε το στοιχείο είναι `operand` και θα το εισάγουμε στην λίστα αλλιώς το στοιχείο είναι `operator`. Σε αυτή την περίπτωση αν υπάρχουν ήδη δύο στοιχεία στην λίστα τότε εξάγουμε τα δύο τελευταία στοιχεία και τα επεξεργαζόμαστε βάζοντας το `operator` ανάμεσα τους, κλείνοντάς τα σε παρενθέσεις και αποθηκεύοντάς το σε μία μεταβλητή. Τελικά εισάγουμε τη μεταβλητή στη τελευταία θέση της λίστας και στο τέλος του `for loop` εμφανίζουμε το τελευταίο στοιχείο της που στη περίπτωσή μας θα είναι η `infix` μορφή.

Θέμα Γ:

Αρχικά δημιουργήσαμε μία μέθοδο την `isAcceptable2` που ελέγχει αν η είσοδος του χρήστη είναι έγκυρη ή όχι. Στη συνέχεια δημιουργούμε μία λίστα και εισάγουμε ένα `for loop` το οποίο ελέγχει κάθε στοιχείο της συμβολοσειράς που εισάγει ο χρήστης με την βοήθεια της παραπάνω μεθόδου. Αν δεν είναι έγκυρη η είσοδος τερματίζεται το πρόγραμμα αλλιώς αλλάζει κάθε στοιχείο με το συμπληρωματικό του και το εισάγουμε στη πρώτη θέση της λίστας. Με αυτό το τρόπο επιτυγχάνεται και η αντιστροφή της σειράς των στοιχείων. Στη συνέχεια εισάγουμε ένα δεύτερο `for loop` το οποίο ελέγχει για όλα τα στοιχεία της λίστας αν το πρώτο στοιχείο ισούται με το πρώτο στοιχείο της ακολουθίας που είχε εισάγει ο χρήστης στην αρχή. Τελος αν όλα τα στοιχεία είναι ίσα μεταξύ τους ένα προς ένα τότε το πρόγραμμα εμφανίζει ότι η ακολουθία είναι παλινδρομημένη αλλιώς εμφανίζει ότι η ακολουθία δεν είναι παλινδρομημένη.

Το πρόγραμμα επιτυγχάνει χρονική πολυπλοκότητα $O(N)$ παρόλο που χρησιμοποιεί δύο `for loops` διότι είναι ανεξάρτητα μεταξύ τους οπότε η χρονική πολυπλοκότητα του προγράμματος είναι του τύπου $O(N)+O(N)$ που ισούται με $O(N)$.